ΠΑΝΙΟΝ

Δ. Σαμψαρίδη Πόλεις και Θέσμια Θράκης ή Ιωνίας σελ. 92.

Ἡ ἐν τῇ Προποντίδι πόλις αὕτη πρὸς νότον τῆς Ῥαιδεστοῦ καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ ταύτης ἀπόστασιν κειμένη ἀπαντᾶται μόνον εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς συγγραφεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐν ταύτῃ γεννηθεὶς καὶ ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τοῦ πέμπτ. μ. Χ. αἰῶνος Πρίσκος, Πανίτης ἐντεῦθεν ἐπικαλούμενος, σταλεὶς πρεσβευτὴς εἰς τὸν Ἀττίλαν. Εἶνε ἐν τοσούτῳ ἀρχαιοτέρα, ὑφισταμένη πρὸ Χριστοῦ, ὡς δηλοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀνευρέσεως ἑνὸς σταθμίου, ἐν τῷ ~~σταθμίου~~ μουσείῳ Ῥαιδεστοῦ κατατεθειμένου, τοῦ π. Χ. αἰῶνος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα Πάν(ον)[1]. Ἐνταῦθα ἀνευρέθησαν ὁμοίως τεμάχιον τοῦ τρίτου αἰῶνος καὶ καλλιτεχνικώτατον ἀνάγλυφον μετ' ἐπιγραφῆς παρὰ τοῦ Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως, ὅστις ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ὁδηγούμενος χρονολογεῖ αὐτὸ περὶ τὰ μέσα τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ὡς καὶ ἄλλα ἀρχαῖα τεμάχια τοῦ πέμπτου πιθανῶς αἰῶνος[2]. Τὴν ὕπαρξιν σημαντικῶν περὶ τὴν πόλιν ταύτην ἀρχαίων λειψάνων εἶχε πρότερον διαπιστώσει ὁ Dumont, ἀνευρὼν ἐπιγραφὰς ἀποδεικνυούσας ὅτι ὑφίστατο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀττάλου

---

1. Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως. ἔνθ. ἀν. σ. 88.
2. Α. Παπαδοπούλου ἔνθ. ἀν. σ. 88.

Πάνιον

τοῦ Φιλαδελφέως καὶ τοῦ Εὐμένους τοῦ Φιλαδελφέως, κατὰ τὸν δεύτερον δηλονότι π. Χ. αἰῶνα[3], ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὅτι τὸ Πάνιον ἀντικατέστησε τὸ ἀρχαῖον Νέον Τεῖχος. Ἡ ἐν λόγῳ πόλις, Πάνιδον ταυτῶν ἀποκαλουμένη, μνημονεύεται ἔν τε τοῖς Θέμασι τοῦ Πορφυρογεννήτου, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἱεροκλεῖ[4], παρ' οὗ ὀνομάζεται Πανόνιον.

---

3. Dumont Rapport σελ. 25 κ.ἑ. Inscriptions etc. σ. 64
4. Ἱεροκλ. Συνέκδ. 632.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ